

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	16
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 74/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na tle przepisu art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. bieg terminu rocznego, o którym w nim mowa, przerywa każdy, czy też tylko skuteczny, tzn. pozytywnie rozpatrzony przez Sąd, wniosek o podjęcie zawieszonoego w sprawie postępowania?”

III CZP 75/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o zapłatę przez wierzyciela określonej kwoty z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia i z tytułu naprawienia szkody wywołanej przeprowadzeniem egzekucji z rzeczy, do której prawo miała osoba trzecia, wierzyciel może skutecznie podnieść zarzut z art. 527 § 1 k.c. – uznania wobec niego za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika z działanej z osobą trzecią, w wyniku której zajęta następnie egzekucyjnie i sprzedana w toku egzekucji rzecz stała się własnością osoby trzeciej, przy zmianie pierwotnego żądania zwolnienia zajętej rzeczy od egzekucji (art. 841 § 1 k.p.c.) na żądanie zapłaty?”

III CZP 76/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zakład energetyczny, który objął w posiadanie służebność o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w wyniku realizacji inwestycji przesyłowej, przebiegającej przez nieruchomości nie należące do przedsiębiorstwa przesyłowego, co do której wydane były decyzje administracyjne o lokalizacji linii przesyłowej i pozwolenie budowlane, bez uzyskania odpowiedniego zezwolenia w trybie art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. 1985.22.99), objął to posiadanie w dobrej czy też w złej wierze?”

III CZP 77/15

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie przewidziane w przepisie art. 140 § 1 k.r.o. jest roszczeniem alimentacyjnym, czy też cywilnym roszczeniem regresowym o prawa majątkowe?”

III CZP 78/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy legitymowanym biernie w sprawie wytoczonej przez prokuratora na podstawie art. 7 k.p.c. i art. 57 k.p.c. (powództwo samostne) o stwierdzenie nieważności uchwał spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 252 § 1 k.s.h.) jest wyłącznie wymieniona w tym przepisie spółka, czy też występuje w takiej sytuacji wywodzone z treści art. 57 k.p.c. i art. 72 § 2 k.p.c. współuczestnictwo ko-

nieczne spółki, jej wspólników, członków zarządu oraz osoby trzeciej, której praw jako przedsiębiorcy dotyczą uchwały?”

III CZP 79/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowienia Sądu pierwszej instancji w sprawie o obniżenie opłaty egzekucyjnej (art. 49 ust. 7 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji) komornikowi sądowemu przysługuje zażalenie?”

III CZP 80/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie przewidziane w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (tekst jednolity: Dz. U. 2014, poz. 1380) obejmuje żądanie stwierdzenia nieważności określonej czynności prawnej bądź zdarzenia prawnego powodujących skutek w postaci nabycia nieruchomości przez cudzoziemca, czy też jedynie stwierdzenia nieważności samego skutku takiej czynności lub zdarzenia w postaci nabycia nieruchomości – niezależnie od tego przez jaką czynność lub zdarzenie ten skutek został wywołany?”

III CZP 81/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd rejonowy, który odrzuca zażalenie na postanowienie tego sądu, wydane na podstawie art. 398²³ § 1 i 2 k.p.c., orzeka jako sąd pierwszej instancji, czy jako sąd drugiej instancji?”

III CZP 82/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest działaniem bezprawnym w rozumieniu art. 417 § 1 k.c. podjęcie czynności karnoprocesowych w postępowaniu karnoskarbowym przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego na podstawie obowiązujących formalnie w krajowym porządku prawnym przepisów ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) uchwalonej z naruszeniem obowiązku notyfikacji wynikającego z art. 8 ust. 1 Dyrektywy 98/34 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 roku (Dz. U. UE L 1998.204.37 ze zm.) i czy prowadzi ono do powstania odpowiedzialności Skarbu Państwa za szkody powstałe w związku z podjęciem tych czynności?”

III CZP 83/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest wykonanie przez sprzedawcę ustawowego prawa odstąpienia od umowy sprzedaży nieruchomości wskazanego w art. 491 § 1 k.c. w sytuacji gdy kupujący uiścił jedynie część umówionej ceny, zaś z zapłatą pozostałej części ceny po-

zostaje w zwłoce, a nie zachodzą okoliczności przewidziane art. 493 § 2 k.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 21/15 – z dnia 12 sierpnia 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

W sprawie o wpis do rejestru zastawów skarga kasacyjna jest dopuszczalna.

III CZP 42/15 – z dnia 27 sierpnia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży

Dopuszczalna jest egzekucja świadczeń pieniężnych ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, znajdującego się w zasobach spółdzielni mieszkaniowej będącej wierzycielem, bez uzyskania orzeczenia sądu o jego sprzedaży w drodze licytacji na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji z nieruchomości, o którym mowa w art. 27 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1222 ze zm.) w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.).

III CZP 46/15 – z dnia 27 sierpnia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Spadkobiercom przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie przez zapisobiercę z rzeczy oznaczonej co do tożsamości, stanowiącej przedmiot zapisu zwykłego, za okres do wymagalności roszczenia o wykonanie zapisu.

**III CZP 62/15 – z dnia 27 sierpnia 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach**

Artykuł 594 k.s.h. reguluje odpowiedzialność cywilną za zaniechanie wykonania z winy umyślnej wymienionych w nim obowiązków.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CSK 155/14 – wyrok z dnia 6 marca 2015 r.

Brak przyczyny prawnej umowy przedwstępnej powoduje niepowstanie (ustanie) obowiązku wynikającego z gwarancji zawarcia umowy przyrzeczonej.

II CSK 818/14 – wyrok z dnia 25 marca 2015 r.

Do uchwały podjętej przez wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wykonującego uprawnienia zgromadzenia wspólników, wyrażającej zgodę, o której mowa w art. 15 § 1 k.s.h., mają zastosowanie przepisy art. 248 § 1 ze skutkiem wynikającym z art. 17 § 1 i 2 k.s.h.

V CSK 441/14 – wyrok z dnia 9 kwietnia 2015 r.

Do przedawnienia roszczeń wierzyciela przeciwko członkowi zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, któremu można przypisać popełnienie przestępstwa przewidzianego w art. 586 k.s.h. – odpowiadającemu na postawie art. 299 § 1 k.s.h. – ma zastosowanie art. 442¹ § 2 k.c.

II CSK 768/14 – wyrok z dnia 14 maja 2015 r.

1. W postępowaniu grupowym – w sprawach o roszczenia pieniężne z tytułu odpowiedzialności odszkodowawczej banku, w których powództwo ograniczono do żądania ustalenia odpowiedzialności odszkodowawczej banku wobec kredytobiorców – dopuszczalna jest incydentalna kontrola postanowień stosowanego przez bank

wzorca umownego (art. 385¹ k.c.).

2. Uznanie postanowienia umowy kredytu bankowego przewidującego zmienną stopę oprocentowania kredytu za niedozwolone (art. 385¹ § 2 k.c.) nie jest równoznaczne z przyjęciem stałej stopy oprocentowania tego kredytu.

3. Umieszczenie we wzorcu umownym postanowienia niedozwolonego nie stanowi naruszenia art. 354 k.c. przez podmiot posługujący się tym wzorcem.

V CSK 470/14 – wyrok z dnia 15 maja 2015 r.

Obniżenie przez ubezpieczyciela – w wyniku zastosowania tzw. zasady proporcji – wysokości odszkodowania poniżej umówionej sumy ubezpieczenia może naruszać art. 824 § 1 k.c.

III CZP 26/15 – postanowienie z dnia 28 maja 2015 r.

W sprawie o zwrot kosztów opieki medycznej udzielonej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej droga sądowa jest niedopuszczalna także po implementacji dyrektywy Parlamentu i Rady 2011/24 UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz. Urz. UE L 88, s. 45, ze zm.).

III CSK 327/14 – wyrok z dnia 28 maja 2015 r.

Kolejno zawierane z Narodowym Funduszem Zdrowia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej tworzą ciągły stosunek prawny między stronami tych umów, którego celem i treścią jest gotowość świadczeniodawcy do udzielenia podstawowej opieki medycznej pacjentom, którzy złożyli deklaracje wyboru, w zamian za ustaloną tzw. stawkę kapitacyjną.

III CSK 330/14 – wyrok z dnia 28 maja 2015 r.

Pełnomocnictwo do zabezpieczenia nie wyłącza obowiązku pełnomocnika uwzględniania interesu prawnego mocodawcy.

III CSK 352/14 – postanowienie z dnia 28 maja 2015 r.

Złożenie do sądu opiekuńczego przez przedstawiciela ustawowego małoletniego spadkobiercy wniosku o zezwolenie na złożenie w jego imieniu oświadczenia o odrzuceniu spadku przerywa bieg terminu przewidzianego w art. 1015 § 1 k.c.

V CSK 524/14 – wyrok z dnia 29 maja 2015 r.

Przepis art. 43⁸ § 1 k.c. ma zastosowanie także do kapitałowych spółek handlowych.

V CSK 566/14 – wyrok z dnia 3 czerwca 2015 r.

Wydanie dokumentu wymagane przez art. 921¹² w związku z art. 921¹⁶ i art. 339 in fine k.s.h. w odniesieniu do akcji na okaziciela może nastąpić w jakikolwiek sposób przewidziany w art. 348 – 351 k.c.

III CSK 59/15 – postanowienie z dnia 17 czerwca 2015 r.

Przez rozbieżność w orzecznictwie sądów, uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), należy rozumieć istnienie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy prawne, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do wydania odmiennych orzeczeń albo innych decyzji procesowych.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 12/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalnym w procesie karnym jest dowód z materiałów kontroli operacyjnej, o której mowa w art. 19 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.), objętej zgodą sądu wyrażoną w postanowieniu wydanym na podstawie art. 19 ust. 1 lub 3 ustawy o Policji, po rozpoznaniu wniosku zastępcy Komendanta Głównego Policji?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KO 104/14 – postanowienie z dnia 19 lutego 2015 r.

W ponownym postępowaniu o wznowienie można powoływać się na te same źródła dowodowe tylko wówczas, gdy w trakcie kolejnych przesłuchań osoby te rzeczywiście ujawniły „nowe fakty” nieznane przedtem sądowi orzekającemu w przedmiocie wznowienia; bez znaczenia natomiast pozostaje sam fakt, czy osoby te były jeszcze dodatkowo przesłuchiwane już po rozstrzygnięciu przez sąd w sprawie wniosku o wznowienie postępowania i oddaleniu wniosku w tym zakresie; nie ma w tym przypadku znaczenia, ile razy w danym postępowaniu karnym świadek (współoskarżony) składał zeznania (wyjaśnienia), na które obecnie powołuje się wnioskodawca, o ile nie ujawnił „nowych faktów”.

IV KO 98/14 – postanowienie z dnia 4 marca 2015 r.

We wspólnym pożyciu pozostają, poza oczywistym domniemaniem wynikającym z instytucji małżeństwa, osoby niezwiązane węzłem małżeństwa, o ile połączone są więzią uczuciową, fizyczną i gospodarczą, jak też osoby, pomiędzy którymi z racji wspólnego długotrwałego życia i przyjęcia określonego modelu tego życia, doszło do zawiązania relacji tożsamyh z najbliższymi relacjami rodzinnymi, o których mowa w art. 115 § 11 k.k., np. relacji występujących między rodzicami i dziećmi, bądź między rodzeństwem.

V KZ 4/15 – postanowienie z dnia 11 marca 2015 r.

W świetle dyspozycji art. 523 § 2 w zw. z § 4 k.p.k., kasację na korzyść oskarżonego, który nie został skazany na karę bezwzględnego pozbawienia wolności, strona może wnieść jedynie w razie podniesienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., co nie oznacza, że już na etapie ubiegania się o wyznaczenie obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym skazany ma obowiązek wykazania zaistnienia okoliczności wymienionej w tym ostatnim przepisie.

V KZ 6/15 – postanowienie z dnia 11 marca 2015 r.

1. Miesięczny termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia rozpoczyna swój bieg od chwili doręczenia pokrzywdzonemu zawiadomienia o powtórnym postanowieniu prokuratora o odmowie wszczęcia albo umorzeniu postępowania, wydanym w warunkach art. 330 § 2 k.p.k.; jako termin prekluzyjny nie podlega on przedłużeniu ani przywróceniu.

2. Pełnomocnik pokrzywdzonego nie nabywa w tym zakresie własnych uprawnień pozwalających na odrębne liczenie biegu powyższego terminu; podkreślić przy tym trzeba, że z uwagi na brak powołania normy art. 86 § 1 k.p.k. w dyspozycji przepisu art. 88 zd. 2 k.p.k., zakres ochrony uprawnień osób reprezentowanych w procesie karnym przez pełnomocników jest węższy niż to ma miejsce w wypadku oskarżonych.

III KK 40/15 – wyrok z dnia 11 marca 2015 r.

W przypadku skorzystania przez prokuratora z uprawnienia, jakie daje mu przepis art. 55 § 4 k.p.k., nie występuje on w charakterze oskarżyciela publicznego, lecz w roli rzecznika praworządności (interesu publicznego czy społecznego), co powoduje, że sprawa

nie nabiera charakteru publicznoskargowego, o którym mowa w art. 632 pkt 2 k.p.k.

II KK 317/14 – wyrok z dnia 18 marca 2015 r.

1. W określonych sytuacjach procesowych sąd odwoławczy ma obowiązek przeprowadzenia dowodu z urzędu; tak będzie wtedy, gdy ujawnią się „nowe dowody” nie znane sądowi pierwszej instancji, które mogą wskazywać na istnienie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia tego sądu, a błąd ten mógł wywrzeć wpływ na treść tego orzeczenia; nie jest przy tym istotne, czy sądowi pierwszej instancji można w ogóle postawić zarzut z powodu dokonania błędnych ustaleń, czy też nastąpiło to z przyczyn od tego sądu niezależnych.

2. Dla samej potrzeby uzupełnienia przez sąd odwoławczy przewodu sądowego i przeprowadzenia „nowych dowodów” nie są więc pierwszorzędne kwestie, które ją wywołały i to czy stanowiły je zawinione błędy organu procesowego.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SZP 4/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 243 ze zm.) w brzmieniu wynikającym z art. 71 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 r. do dnia 20 stycznia 2013 r., może być podstawą nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który nie wypełnił obowiązku udzielenia informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą – Prawo telekomunikacyjne?”

III SZP 5/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy udzielona przez Prezesa URE przedsiębiorstwu energetycznemu koncesja na prowadzenie działalności gospodarczej, polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej pochodzącej ze wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy, której integralną częścią jest tzw. Dokumentacja Uwierzytelniająca, określa w sposób wiążący dla Prezesa URE oraz przedsiębiorstwa energetycznego szczegółowe warunki wykonywania działalności koncesyjowanej, a jeżeli tak, to czy Prezes URE jest związany tymi warun-

kami w postępowaniu o wydanie świadectw pochodzenia dla energii wyprodukowanej w instalacji, której decyzja taka dotyczy?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

III SZP 3/15 – z dnia 6 sierpnia 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów oddalające lub uwzględniające zażalenie na – niezamieszczone w decyzji kończącej postępowanie – postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygające o kosztach postępowania wydane na podstawie art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.; obecnie na podstawie art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 184) przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.